

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי כ"ג בתמוז תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

נדריים - מ"ז

1. האומר לחבירו קונם לבית זה שאתה נכנס, ואח"כ מת או שמכרו לאחר, האם אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו, או לא? רבא פשט מהמשנה בב"ק: האומר לבנו קונם שאי אתה נהנה לי ומת - יירשנו, בחייו ובמותו ומת - לא יירשנו. משמע שיכול לאסור.
2. שנינו לקמן: האומר קונם פירות האלו עלי, קונם הן על פי, קונם הן לפי - אסור בחילופיהן ובגידוליהן. נסתפק רמי בר חמא: אם אמר קונם פירות האלו על פלוני, מה הדין בקשר לחילופיהן של הפירות מה צדדי הנידון? מצד אחד - יש לומר שכשאוסר על עצמו הטעם שחילופים אסור, הואיל ואדם אוסר פירות חבירו על עצמו - אדם אוסר דבר שלא בא לעולם על עצמו ולזאת היתה כוונתו של הנודר, אבל לגבי חבירו הואיל ואין אדם אוסר פירות חבירו על חבירו - אין אדם אוסר דבר שלא בא לעולם על חבירו. מצד שני - יש לומר שהטעם הוא שדנים לאסור חילופין כמו גידולין, ובגדולין אין הבדל בינו לבין חבירו.
3. מנין רצו לפשוט את הספק הנ"ל?
 - א. האומר לאשתו בעודה ארוסה קונם שאני נהנה לך, הרי היא לווה ובעלי חובות באין ונפרעין מנכסי הבעל, משמע שחילופין אינם כגידולין. דחה רבא: יתכן שאם החליף לכתחילה יאסרו החילופין ושם מותר כיון שנחשב דייעבד שאין זה חליפין ממש.
 - ב. המקדש בערלה - אינה מקודשת, מכרן וקידש בדמיהן - הרי זו מקודשת. [ואם חליפין אסורים גם חליפיהם צריכים ליאסר] ונדחה: גם בזה יש לחלק בין לכתחילה לדיעבד. ולא נפשט.